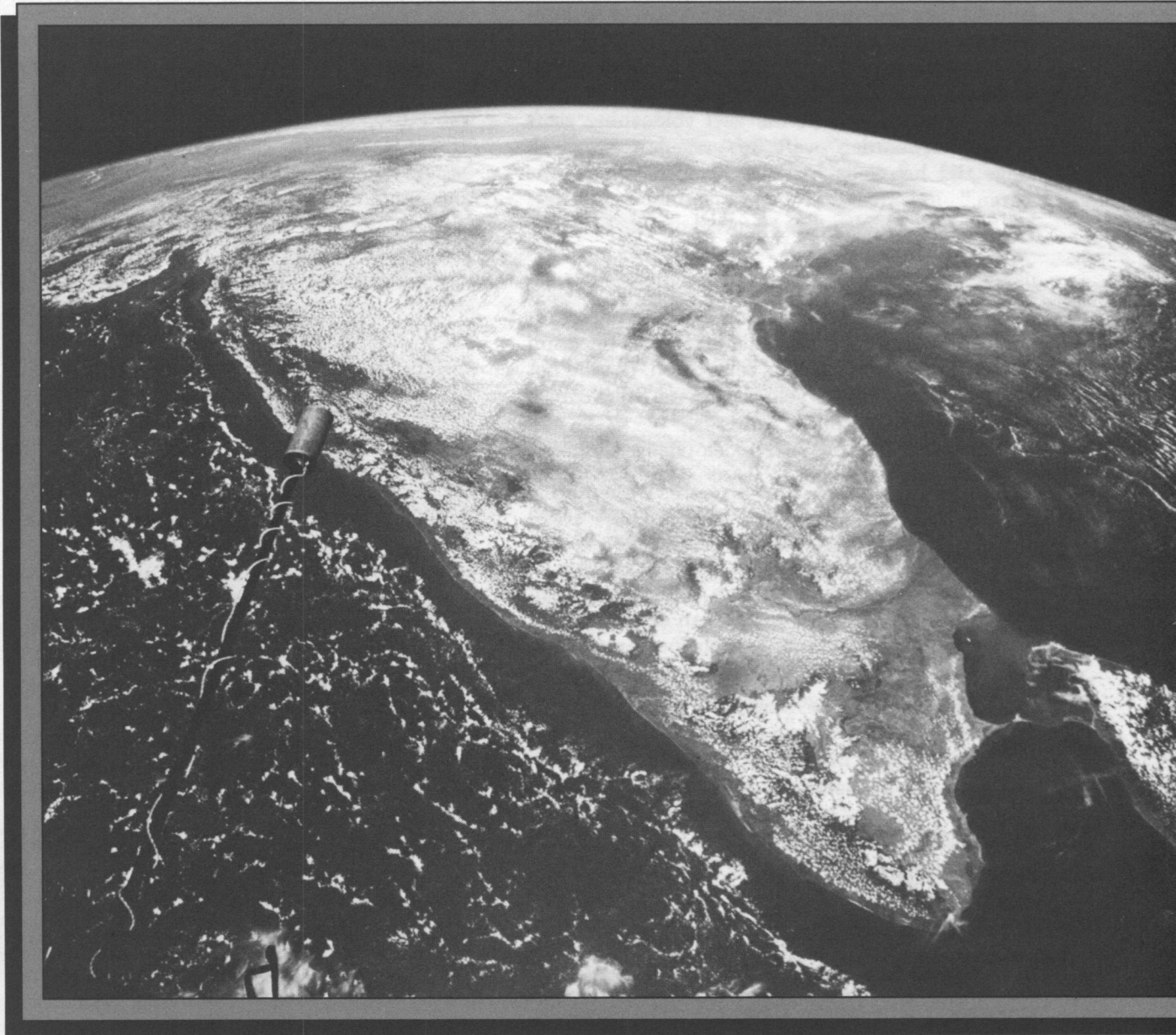

AMBASSADOR COLLEGE

Bijbel- CURSUS

Neemt u genoeg met de aarde?

LES 5

ONZE CURSISTEN SCHRIJVEN

„Ik wil u hartelijk bedanken voor de verbazende, onthullende, schokkende, maar schitterende waarheden die de Bijbelcursus van Ambassador College mij heeft geopenbaard. Deze verduidelijkt de Bijbel ten aanzien van werkelijk zich daarvoor lenende onderwerpen en verspilt geen tijd aan belachelijke kwesties.”

— R.H., Des Moines, Iowa

„Zojuist heb ik weer een nieuwe les van uw Bijbelcursus ontvangen en ik wil u graag complimenteren met dit uitstekende werk. Ik heb een academische opleiding genoten, maar moet zeggen dat de behandeling van de onderwerpen niet beter kan. Het is een cursus die veel voldoening geeft en die antwoorden geeft op vragen waarvan ik lange tijd heb gedacht dat ze onbeantwoordbaar waren.”

— D.H., Anchorage, Alaska

„Deze cursus is zo duidelijk geschreven dat gewone mensen met een beperkte scholing hem kunnen begrijpen. Ik heb geduldig afgewacht tot u mij om betaling voor uw cursus zou vragen. Ik vind het nog steeds moeilijk te geloven dat de Bijbelcursus van Ambassador College gratis is!”

— M.W., Papoea-Nieuw-Guinea

„Het was mij een groot genoegen enige dagen geleden Les 1 van uw cursus te ontvangen. Ik heb heel wat tijd besteed aan het bestuderen van de tekstverwijzingen, het lezen van voldoende verzen ervoor en erna om zeker te zijn van de context, en het opzoeken van verwante bijbelpassages. Deze eerste les zat goed in elkaar en werd zeer goed gepresenteerd. De vragen vormen een uitdaging en stemmen tot nadenken.”

— W.D., Fort Worth, Texas

Hoe uw inschrijving is betaald

Deze cursus wordt u gratis ter beschikking gesteld door de Wereldwijde Kerk van God. Dit wordt mogelijk gemaakt door de vrijwillig gegeven tienden en offers van de leden van de Kerk en van anderen die het werk van de Kerk willen steunen. Zij die dit wereldomvattende Werk van God vrijwillig willen steunen zijn hartelijk welkom als medewerkers in het verkondigen en publiceren van het evangelie aan alle volken.

AMBASSADOR COLLEGE Bijbel- CURSUS

Les 5

Een internationale cursus voor bijbels begrip gepubliceerd door de Worldwide Church of God (in samenwerking met Ambassador College), Pasadena, Californië, VS. Copyright © 1992 Worldwide Church of God voor de gehele inhoud van deze publikatie. Alle rechten voorbehouden.

Oprichter: Herbert W. Armstrong (1892-1986)

Uitgever: Joseph W. Tkach

Redactie: Greg R. Albrecht, Sheila Graham, Herman L. Hoeh, Ronald D. Kelly, Richard A. Sedliacik, Norman L. Shoaf

Vormgeving: Bruce Hedges, Bill Wilson, Monte Wolverton

Hoofd distributie: Boyd Leeson

ADRESSEN:

Nederland en België: Postbus 444, 3430 AK Nieuwegein, Nederland

Vereinigde Staten: P.O. Box 111, Pasadena, California 91123

Australië: P.O. Box 202, Burleigh Heads, Queensland 4220

Canada: P.O. Box 44, Station A, Vancouver, B.C. V6C 2M2

Caribisch gebied: P.O. Box 5578, Fort Lauderdale, Florida 33310-5578

Duitsland: Postfach 1129, W-5300 Bonn 1

Engeland: P.O. Box 111, Borehamwood, Herts., WD6 1LU

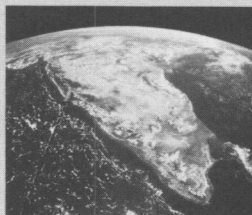
Filippijnen: P.O. Box 1111, MCPO, 1299 Makati, Metro Manila

Italië: Casella Postale 270, 24100 Bergamo

Nieuw-Zeeland: P.O. Box 2709, Auckland 1

Zuid-Afrika: P.O. Box 5644, Cape Town 8000

Gelieve ons zo spoedig mogelijk adreswijzigingen door te geven. Sluit a.u.b. uw oude adresstrook bij.

Voorpagina

Blik vanuit de ruimte op India en Sri Lanka, met rechts de Arabische Zee. Bevolkt door allerlei levensvormen staat de aarde in scherp contrast met de levenloze leegte van de andere planeten in ons zonnestelsel. Onze „goede aarde” is bovendien uniek, omdat het de plaats is waar God bezig is zijn grote plan van behoud voor de mensheid te verwezenlijken. De aarde is, zoals deze les onthult, bestemd het „loon” te zijn voor degenen die behouden worden.

NASA

Gaat u naar de hemel?

De meeste belijdende christenen geloven dat zij na hun dood naar de hemel gaan, en dat de rechtvaardigen uit de Bijbel naar de hemel gingen, toen zij stierven. Wat zegt de Bijbel?

Als de rechtvaardigen naar de hemel gaan, waarom zei Jezus dan: „En niemand is opgevaren naar de hemel, dan die uit de hemel nedergedaald is, de Zoon des mensen”? (Joh. 3:13.)

Als degenen die behouden zijn naar de hemel gaan wanneer zij sterven, waarom zei Petrus dan dat David, een man naar Gods hart (Hand. 13:22), „èn gestorven èn begraven is, en zijn graf is bij ons tot op deze dag . . . Want David is niet opgevaren naar de hemelen”? (Hand. 2:29, 34.)

Miljoenen mensen geloven dat degenen die behouden zijn naar de hemel gaan, en toch ging de rechtvaardige David daar niet heen.

En als degenen die behouden zijn naar de hemel gaan wanneer zij sterven, waarvoor is er dan een opstanding uit de doden nodig? Waarom een opstanding, als zij hun loon reeds hebben ontvangen?

Wat men gelooft

Het geloof dat men na de dood naar de hemel gaat beperkt zich niet tot de christelijke wereld en cultuur. Overal ter wereld hebben er altijd mensen geloofd in een soort van leven na dit leven, in een of andere soort van beloning na de dood. Het is een „erkend geloofsartikel van heidenen, Joden en Mohammedanen . . . De eeuwige gelukzaligheid was, naar de mening van de heidenen in de Oudheid, alleen voorbehouden aan degenen die zich door hun verheven deugden hadden onderscheiden en die bijgevolg werden toegelaten tot de gemeenschap der goden” (Gardner, *The Faiths of the World*, deel 2, p. 10, artikel „Heaven”; alle vertalingen van ons).

Dezelfde autoriteit vermeldt: „De hemel van de Hindoe is het opgaan in *Brahma*, en van de Boeddhist het tenietgaan of het *Nirwana*. Het priesterschap van de oude Egyptenaren leerde de onsterfelijkheid van de ziel onder de naam *Palin-genesia* of wedergeboorte, zijnde een terugkeer van

de ziel naar de hemelse sferen, of een opnieuw opgaan ervan in het Opperwezen” (p. 11).

De Moslims geloven in een hemel die is bereid voor de volgelingen van Mohammed. Mohammed gaf onderricht over een hemel van vleselijke, sensuele genoegens. Tegelijkertijd echter leerde hij in de Koran dat het toppunt van geluk is God van aangezicht tot aangezicht te zien en dat dit genoegens alle andere genoegens doet vergeten.

Veel Australische stammen geloofden in een gelukkige „andere wereld”. In het bijzonder de stammen in de zuidoostelijke gebieden geloofden in een toekomstig gelukkig leven „aan de overzijde van het grote water” of in de lucht.

De oorspronkelijke bewoners van Tasmanië verheugden zich op een gelukkiger leven na de dood, waarin zij de jacht zouden voortzetten en eeuwig de genoegens die zij op aarde begeerden zouden smaken.

De oude Teutoonse volken geloofden in een hemelse verblijfplaats, het Walhalla. Naar deze hemel der goden — een paradijs voor strijders — „hoopten alle dappere krijgslieden te gaan . . . De dakspanten ervan bestaan uit speren, het dak uit schilden, de banken zijn bezaaid met maliënkolders. Voor de westelijke deur hangt een wolf, erboven zweeft een adelaar . . . Het Walhalla was zo groot dat het vijfhonderdveertig deuren had. Iedere dag gingen de krijgers in volle wapenrusting door de poorten naar buiten om zich in onderlinge gevechten te amuseren, waarna zij terugkeerden om feest te vieren en hemelse honingwijn te drinken uit de kommen die hun werden aangereikt door de walkuren” (*Encyclopedia of Religion and Ethics*, deel II, p. 709).

Sommige Eskimo's in Groenland geloven nog steeds in twee gebieden van het hiernamaals: het ene in de koude lucht of „boven-wereld” met heuvels en dalen en een hemel; het andere, een ondergronds domein, een gelukzalige plaats met zonne-

schijn en een eeuwige zomer.

De gedachte dat men naar de hemel gaat is duidelijk niet tot de christelijke wereld beperkt.

Een groot aantal ideeën ten aanzien van de hemel is van de oude Egyptenaren afkomstig.

De Egyptenaren geloofden dat voordat de zielen van de doden het Veld van Iaroe — de Egyptische „hemel” — konden bereiken en in de tegenwoordigheid van Osiris konden verschijnen, zij een uitgestrekt gebied in de onderwereld moesten doorkruisen, de Doeat genaamd, welke werd bewoond door goden, demonen, goede en kwade geesten en zielen van goddelozen, en verder door slangen en monsters. In het Egyptische *Dodenboek* staan bezweringen, magische rituelen, gebeden, toverspreuken en amuletten om de dode te helpen de gevaren van de Doeat te overwinnen en Sechet Aaroe en Sechet Hetep — andere namen voor de Egyptische hemel — te bereiken en zijn plaats onder de onderdanen van Osiris in het „Land van het Eeuwige Leven” in te nemen (zie E.A. Wallis Budge, *The Literature of the Ancient Egyptians*, pp. 40-41).

De dode die aankwam werd, zo dachten de Egyptenaren, binnengeleid in een Zaal des Oordeels onder voorzitterschap van Osiris. „Wanneer de uitspraak gunstig is en hij is gezuiverd van alle onreinheid, wordt zijn hart hersteld en na verscheidene andere beproevingen wordt hij toegelaten tot de schitterende Elyzeese Velden (de velden van Aloe) aan de overzijde van het water . . . Van nu af aan geniet hij het eeuwige leven van de gelukzalige in de schaduw van de boom des levens, ofwel de sycomoor van Noet, de godin van de lucht, als een ware Osiris” (Kohler, *Heaven and Hell in Comparative Religion*, p. 22).

Wanneer de uitspraak ongunstig was, onderging de zondaar de „tweede dood”. Hem wachtten dan de wreedste martelingen, waaronder het branden met hete kolen, het onderdompelen in diepe wateren of het in stukken snijden van het lichaam met scherpe zwaarden. Kohler: „Wij hebben hier de werkelijke oorsprong van [Dante’s gedichten] *Inferno* en *Paradiso*” (p. 23).

Wat de vroege Kerk leerde

Jezus noch zijn apostelen leerden dat de rechtvaardigen naar de hemel gaan.

„De heersende opvatting in de vroege kerk schijnt te zijn geweest dat tot de terugkeer van de Heer op de wolken des hemels om de doden op te wekken, degenen die waren gestorven in slaap waren, en dat zij plotseling zouden worden gewekt om hun nieuwe lichaam te ontvangen, waarna zij gedurende duizend jaar met Hem op aarde zouden regeren” (*The New International Encyclopedia*, eerste editie, artikel „Heaven”).

De vroege Kerk leerde niet het denkbeeld „naar de hemel gaan”. Dergelijke leerstellingen werden pas lange tijd na de dood van de apostelen algemeen.

De geschiedenis toont aan dat door de leer van de katholieke kerkvaders Clemens van Alexandrië, Origenes en anderen de meeste christenen zich geleidelijk van het geloof in een letterlijke 1000-jarige regering van Christus op aarde hebben afgekeerd.

Zie wat er gebeurde:

„Maar grotendeels onder invloed van het Griekse denken kregen andere opvattingen de overhand. Het lot van de aartsvaders, de profeten en vrome mensen van de oude orde nam natuurlijk veel aandacht in beslag en leidde tot het idee dat zij zich in afwachting van de komst van de Verlosser, moesten ophouden in een voorbereidende verblijfplaats die de kerkvaders de *limbus patrum* noemden. Het algemene geloof van de christenen is dat sinds de opstanding van Christus de rechtvaardigen die vrij zijn van zonde onmiddellijk na de dood worden toegelaten in de hemel, waar hun voornaamste vreugde bestaat in het onbelemmerd aanschouwen van God” (*ibid.*).

De hellenistische filosofie, die zeer veel aan de oude Egyptische mythologie had ontleend, begon grote invloed op de christelijke leer uit te oefenen. Heersende opvattingen als een eeuwigbrandende hel, het vagevuur en de hemel begonnen nu in het onderricht de plaats in te nemen van de Bijbel als bron van de leer. De geschiedenis bewijst dat het christendom zich in zijn leer en praktijk sterk heeft laten beïnvloeden door niet-bijbelse bronnen.

Tegenwoordig is het idee dat de hemel het „loon van behoud” is vrijwel algemeen in de officiële christelijke kerken. Maar wat leert de Bijbel hierover?

LES 5

„Het Beloofde Land”

Iedereen kan erfgenaam worden

Zich richtend tot de bekeerlingen in Galatië, die van heidense geboorte waren, werd de apostel Paulus geïnspireerd om te schrijven: „Nu werden aan Abraham de beloften gedaan en aan zijn zaad . . . Indien gij nu van Christus zijt, dan zijt gij zaad van Abraham, en naar de belofte erfgenamen” (Gal. 3:16, 29).

Een christen is nu slechts een „erfgenaam”. Wat christenen zullen erven is een vastomlijnde, specifieke belofte van God. En die belofte is grotendeels dezelfde als die werd gedaan aan Abraham, die in ditzelfde boek Galaten (geschreven aan bekeerlingen van heidense afkomst) als de „vader” van de gelovigen wordt uitgebeeld (Gal. 3:7).

Wie bekeerd is, wie „van Christus” — „een nieuwe mens” door de doop — is, wie de heilige Geest heeft ontvangen, is, ongeacht ras, huidskleur, nationaliteit of geslacht, geestelijk gesproken een van Abrahams kinderen en derhalve „erfgenaam” van de belofte die aan Abraham is gedaan. Wat men erft is dan datgene wat aan Abraham werd beloofd.

Laten wij eens zien of dat de hemel is.

1. Wat heeft God precies aan Abraham beloofd? Gen. 12:2-3, 5-7; Ps. 105:11.

COMMENTAAR: De belofte aan Abraham en zijn nageslacht — zijn afstammelingen — was dus het land Kanaän.

2. Abraham ging voor korte tijd naar Egypte (Gen. 12:10). Herhaalde God, toen Abraham naar Kanaän terugkeerde, zijn belofte aan hem en zijn nageslacht? Gen. 13:14-15. Wat zijn de grenzen van dit land? Gen. 15:18.

COMMENTAAR: Het land Kanaän, waarvan een groot deel nu door de staat Israël wordt beslagen, werd aan Abraham en zijn nakomelingen beloofd. Daarom wordt het „het Beloofde Land” genoemd. Merk op dat het een gebied is op deze aarde, niet in de hemel.

3. Voor hoelang, beloofde God, zouden Abraham en zijn nageslacht het land bezitten? Gen. 13:15.

COMMENTAAR: Aangezien de erfenis een eeuwige erfenis zal zijn, moet deze ook eeuwig leven inhouden.

4. Werd deze belofte uitgebreid totdat ze uiteindelijk het erven van de gehele aarde inhield? Rom. 4:13.

COMMENTAAR: Geen woord over de hemel. Via Abraham wordt aan alle christenen, als zijn geestelijke nakomelingen, de aarde beloofd.

Laten wij eens nagaan hoe mensen uit alle volken in aanmerking komen voor de status van erfgenaam van dezelfde beloften als aan de rechtvaardige Abraham werden gedaan.

1. Beloofde God aan Abraham dat alle volken van de aarde met zijn „nageslacht” gezegend zouden worden? Gen. 12:3; 22:18. Wie is dit „nageslacht”? Gal. 3:16.

COMMENTAAR: Het woord „nageslacht” in Genesis 22:18 verwijst specifiek naar Jezus Christus.

2. Hoe wordt iemand die niet door geboorte van Abraham afstamt „erfgenaam” van de aan Abraham gedane beloften? Gal. 3:27-29.

COMMENTAAR: Alle mensen die niet door Izak en Jakob (Israël) van Abraham afstammen worden in de Bijbel heidenen genoemd. Paulus toonde de van geboorte heidense Galaten dat de enige manier waarop zij erfgenaam van de aan Abraham gedane beloften konden worden, was door kinderen („nageslacht”) van Abraham te worden door Christus.

3. Wat zei Paulus dat de Efezische christenen vóór hun bekering waren? Ef. 2:11-12.

4. Maar werden zij door Christus en zijn offer bij de beloften gebracht? Ef. 2:13. En waren zij nog langer vreemdelingen en buitenstaanders? Vers 19. Behoorden zij tot de geestelijke huisgenoten van God? Hetzelfde vers.

COMMENTAAR: Ook nu kunnen mensen die door God worden geroepen, ongeacht hun etnische achtergrond, „erfgenaam” worden van de beloften die God aan Abraham heeft gedaan, door zijn „nageslacht” te worden door middel van Christus.

In Galaten 3:7 lezen wij: „Gij bemerkt dus, dat zij, die uit het geloof zijn, kinderen van Abraham zijn.” Als u een christen bent, ongeacht uw ras of nationaliteit, is Abraham uw „vader” in het geloof en zult u al wat God hem beloofde erven. Alle ware christenen zijn dus Abrahams medeërfgenamen en zullen 1) het eeuwige leven en 2) de gehele aarde beërven. Bij de beloften die God aan Abraham deed was de hemel niet inbegrepen.

En wanneer zullen Abraham en zijn „kinderen” hun erfenis ontvangen?

De beloften nog niet vervuld

1. Heeft Abraham de erfenis die God hem beloofde reeds ontvangen? Hand. 7:2-5. Let op vers 5.

COMMENTAAR: Deze geïnspireerde woorden vermelden duidelijk dat Abraham de beloofde erfenis nog niet ontvangen heeft — ook al werden Gods beloften onvoorwaardelijk door zijn gehoorzaamheid.

2. Waren Abraham, Izak en Jakob slechts gasten — tijdelijke bewoners, bezoekers — in het land dat God hun had beloofd? Hebr. 11:8-9, 13. Had-den zij in de tijd dat het boek Hebrreeën geschreven werd, de beloften reeds ontvangen? Vers 13, 39-40. Was Abraham in de tijd van Christus en de apostelen nog steeds dood? Joh. 8:52-53.

3. Erfde David, erfgenaam van Abraham en een van Gods profeten, de beloften — of is hij nog steeds dood in zijn graf? Hand. 2:29.

COMMENTAAR: Wij lezen in het Nieuwe Testament dat Abraham en alle aartsvaders de beloofde erfenis nog niet hebben ontvangen. Zij, en al degenen die door Christus kinderen van Abraham — christenen — geworden zijn, zijn nu alleen erfgenamen van de beloften. Zij hebben nog niet geërfd.

De grote vraag die nog overblijft is: wanneer zullen zij de beloofde erfenis ontvangen?

Het „koninkrijk van God” beërven

Laten wij om te begrijpen wanneer de beloften zullen worden geërfd nader bestuderen wat Abraham en zijn erfgenamen zullen erven.

1. Welke boodschap verkondigde Christus? Markus 1:14; Matth. 9:35.

COMMENTAAR: Christus predikte het evangelie — het „goede nieuws” — van het koninkrijk van God, het goede nieuws dat Jezus zal terugkeren om de aarde te besturen — dezelfde aarde die als eeuwig erfgoed aan Abraham en zijn erfgenamen is beloofd.

2. Zullen alle rechtvaardigen van weleer „in” het toekomstige koninkrijk van God zijn? Matth. 8:11; Lukas 13:28.

COMMENTAAR: De beloften die God aan de vaders deed omvatten de toegang tot het koninkrijk van God. En hun erfenis zal dus omvatten: 1) eeuwig leven in 2) het koninkrijk van God en 3) het bezit van de aarde waar dat koninkrijk zal zijn gevestigd — precies dezelfde erfenis als christenen door Christus kunnen ontvangen.

3. Wat zei Jezus dat christenen moesten zoeken? Matth. 6:33; 7:21.

COMMENTAAR: Mattheüs gebruikt de term „koninkrijk der hemelen” om exact hetzelfde begrip uit te drukken als Markus, Lukas en Johannes met „koninkrijk van God”. De uitdrukking „koninkrijk der hemelen” betekent een koninkrijk van God, wiens troon en woonplaats in de hemel zijn.

4. Wat zullen volgens Jezus de „zachtmoedigen”

beërven? Matth. 5:5. Maar wat zei Hij van de „armen van geest”? Vers 3.

COMMENTAAR: Is dit tegenstrijdig? Nee. De „zachtmoedigen” en de „armen van geest” — met andere woorden, nederige, eenvoudige christenen — zullen de aarde erven als een eeuwig bezit en zullen het „koninkrijk der hemelen” binnengaan, dat dan op aarde zal zijn gekomen.

5. Wat vertelt Mattheüs 6:10 over het koninkrijk van God?

COMMENTAAR: Christenen moeten ernstig bidden: „Uw Koninkrijk kome”. Het woord „kome” impliceert dat het naar de aarde zal komen.

6. Waar wordt de erfenis van de christen bewaard? 1 Petr. 1:3-4; Matth. 5:12; Lukas 6:23.

COMMENTAAR: Deze verzen zeggen niet wanneer en waar christenen hun erfenis en loon zullen ontvangen, alleen dat deze nu voor hen in de hemel worden „bewaard”.

7. Wanneer zullen de rechtvaardigen het koninkrijk van God beërven? Matth. 25:31-34.

COMMENTAAR: Het is duidelijk dat Abraham en zijn kinderen in Christus de beloften zullen erven bij de terugkeer van Christus. Maar laten wij eens nagaan wat er bij Christus' komst nog meer zal gebeuren.

Het belang van de opstanding

1. Kan iemand van vlees en bloed het koninkrijk van God beërven? 1 Kor. 15:50.

2. Wat zei Paulus dat er met ons sterfelijk lichaam moet gebeuren om dat geestelijke koninkrijk te kunnen beërven, er werkelijk deel van uit te maken? Vers 51, 53.

3. Wanneer zal ons lichaam worden veranderd — van vlees in geest worden omgezet? Vers 52. Weerklinkt die bazuin of trompet bij de wederkomst van Christus? 1 Thess. 4:16-17. Is dit het moment waarop Abraham, Izak, Jakob, David en anderen de beloften erven? Dezelfde verzen. Vertelde Jezus aan Nicodemus dat wij „uit Geest geboren” moeten worden om het koninkrijk van God „te zien” — binnen te gaan? Joh. 3:3, 5.

COMMENTAAR: Bij de wederkomst van Jezus Christus zullen alle doden in Christus worden opgewekt. De christenen die bij zijn terugkeer nog leven, zullen onmiddellijk worden veranderd van sterfelijke in onsterfelijke wezens. Zij zullen eeuwig leven ontvangen.

4. Verklaarde Jezus dat Abraham, Izak en Jakob in de toekomst worden opgewekt? Matth. 22:31-32.

COMMENTAAR: God is de God van de levenden, niet van de doden. God spreekt soms over dingen die nog moeten gebeuren alsof ze al gebeurd zijn

(Rom. 4:17). Jezus sprak over hun toekomstige opstanding tot onsterfelijk leven. Want Hij legde duidelijk het verband: „Wat nu de opstanding der doden betreft . . .”

Wij kunnen nu begrijpen waarom Abraham en zijn kinderen in Christus de beloften vooralsnog niet ontvangen hebben. Zij kunnen hun eeuwige erfenis pas ontvangen wanneer zij het eeuwige leven ontvangen. Dit zal, zoals Paulus verklaarde, plaatsvinden bij de opstanding uit de doden.

Zonder een opstanding zouden de doden nooit opnieuw leven (1 Kor. 15:16, 18). Daarom staat in Gods plan van behoud de opstanding van de doden centraal. En tenzij Abraham, Izak en Jakob en al de gestorven christenen bij de komst van Christus uit de doden worden opgewekt, kunnen zij de beloften niet erven.

Hoe Christus de eeuwige erfenis mogelijk maakte

Jezus Christus kwam om de aan de vaders gedane beloften te „bevestigen” (Rom. 15:8). Bevestigen betekent bekrachtigen of de zekerheid of geldigheid van iets vastleggen; iets geldig of bindend maken door een formele of wettelijke handeling.

Laten wij nagaan hoe Christus het mogelijk maakte dat iedere mens deze schitterende beloften aan Abraham, Izak en Jakob kan beërven.

1. Wat is zonde? 1 Joh. 3:4. Zal iemand die zondigt, die ongerechtigheid pleegt, d.w.z. Gods wet overtreedt, het koninkrijk van God beërven? Ef. 5:5; 1 Kor. 6:9-10. Wat is de straf — het loon — van de zonde? Rom. 6:23. Heeft iedereen gezondigd? Rom. 3:23.

COMMENTAAR: God is de Schepper van het gehele universum. Hij is tevens de grote Wetgever. Wie zijn wet niet gehoorzaamt bedrijft zonde. En de straf voor de zonde is de eeuwige dood. Aangezien alle mensen gezondigd hebben, zijn allen onder dezelfde straf gekomen. Als ieder van ons de straf voor zijn eigen zonden moest ondergaan, zou niemand het eeuwige leven kunnen ontvangen — zou niemand de beloften die aan de vaders zijn gedaan kunnen beërven.

2. Gaf Christus zijn zondeloze leven als offer voor ons, opdat wij de straf voor onze zonden niet zouden behoeven te ondergaan en aldus niet beroofd zouden worden van een eeuwige erfenis in het koninkrijk van God? 1 Tim. 2:5-6; Rom. 5:8-10. Gaf Hij zijn offer geheel uit eigen vrije wil? Joh. 10:17-18.

COMMENTAAR: Jezus was de incarnatie van God — God die vleesgeworden was (Joh. 1:14). Het fysieke leven van Jezus, als God en onze Schepper, was

daarom van groter waarde dan de som van het leven van alle mensen die ooit hebben geleefd. Derhalve was Jezus door te sterven in staat de doodstraf te ondergaan voor alle zonden van alle mensen. Christus „bevestigde” de beloften die God aan Abraham had gedaan door het evangelie van het koninkrijk te prediken en vervolgens voor onze zonden te sterven. Zijn dood voor onze zonden en zijn daaropvolgende opstanding maken het voor ons mogelijk het eeuwige leven te ontvangen (Joh. 3:16; Rom. 5:10).

3. Maar op welke wijze kan het offer van Christus van toepassing zijn om de straf voor onze zonden te voldoen? Hand. 2:38. Wat moeten wij worden? Gal. 3:29, de eerste zes woorden; Rom. 8:9.

COMMENTAAR: Of wij nu directe afstammelingen van Abraham zijn of heidenen, wij moeten „van Christus” — christen — worden om uiteindelijk de eeuwige erfenis te kunnen ontvangen.

4. Waarvan is Jezus door de Vader tot „erfgenaam” gesteld? Hebr. 1:1-2. En zullen wij, als wij „van Christus” — christen — worden en overwinnen, als medeërfgenen met Hem alle dingen erven? Rom. 8:16-17; Openb. 21:7.

COMMENTAAR: Jezus Christus erfde bij zijn opstanding alle beloften die aan Abraham waren gedaan. En omdat Hij God en onze Schepper was, maakte Hij het mogelijk voor iedereen die zijn offer aanvaardt om met Hem mede-erfgenaam te worden van diezelfde beloften.

Is er iemand naar de hemel gegaan?

Er staat in de hele Bijbel absoluut geen enkele tekst die zegt dat christenen naar de hemel gaan wanneer zij sterven. Toch aanvaarden de meeste mensen als vanzelfsprekend en zonder meer de gedachte van het „naar de hemel gaan”. Laten wij nog enkele bijbelteksten bestuderen die verkeerd begrepen worden.

1. Wat vertelde Jezus zijn discipelen volgens Johannes 13:33, 36?

COMMENTAAR: Sommigen nemen aan dat Christus zijn discipelen leerde dat zij Hem „later” zouden volgen naar de hemel. Dat zou echter alle duidelijke teksten die wij al bestudeerd hebben tegenspreken. Jezus’ verklaring in vers 36 was in werkelijkheid een profetie met betrekking tot Petrus. Wetende dat Hij spoedig gedood zou worden, gaf Christus aan Petrus te verstaan dat ook hij — later — zou worden gedood. In deze zin zou Petrus Jezus „later” volgen. (De overlevering zegt dat Petrus de kruisdood stierf.) En Petrus ligt nog steeds dood in zijn graf. Maar bij de terugkeer van Christus zal hij worden opgewekt in de opstanding met de overige heiligen en eeuwig leven beërven in

het koninkrijk van God.

2. Vertelt de Bijbel duidelijk waar de opgewekte heiligen na Christus' terugkeer zullen zijn en wat zij zullen doen? Openb. 5:10. Wat zei Christus dat Hij voor hen voorbereidt? Joh. 14:2-3.

COMMENTAAR: „Woningen” verwijst naar de vertrekken of kamers in het „huis van de Vader” of Gods Tempel, die werden betrokken door Gods priesters. Deze vertrekken vertegenwoordigen posities van gezag en verantwoordelijkheid — posities die de heiligen bij Christus' terugkeer zullen ontvangen in Gods koninkrijk. Deze posities zullen niet in de hemel zijn. Christus zei duidelijk dat Hij naar de hemel ging om voor iedere christen een plaats van gezag te „bereiden”. Wanneer Hij weer op aarde komt, zullen die plaatsen worden toegekend. Lees opnieuw Christus' woorden in vers 3: „kom Ik weder [terug naar de aarde] en zal u tot Mij nemen, opdat ook gij zijn moogt, waar Ik ben [in de Tempel van God op aarde].”

Wanneer Jezus als „Koning der koningen” op aarde terugkeert, zal Hij tot de heiligen zeggen: „Komt, gij gezegenden . . . beërft het Koninkrijk, dat u bereid is” (Matth. 25:34). En de Bijbel verklaart dat zij op aarde zullen regeren, d.w.z. gezaghebbende functies in Gods koninkrijk zullen bekleeden.

3. Verklaart de Bijbel dogmatisch dat niemand behalve Jezus zelf ooit naar de hemel is gegaan? Joh. 3:13. Kan er iets duidelijker zijn?

4. Wat zullen degenen die „de Here verwachten” erven? Ps. 37:9. Wat zullen de „gezegenden” erven? Vers 22. Wat zullen de „rechtvaardigen” erfelijk bezitten, en hoelang zullen zij daarin wonen? Vers 29. En wat belooft God aan degenen die „zijn weg bewaren”? Vers 34.

COMMENTAAR: Mankeert er iets aan het bezit van de aarde als eeuwig erfgoed?

De aarde zou nu een bijzonder mooie plaats zijn om te leven, ware er niet de zonde, de opstandigheid jegens God en zijn geestelijke wet, die, wanneer ze in acht genomen zou worden, tot vrede, geluk en vreugde leidt. Geluk en vreugde zijn niet afhankelijk van een materiële situatie of een geografische plaats. Ze zijn een toestand van de geest.

In het koninkrijk van God zal geen zonde zijn. Geen leugenaars, geen moordenaars, geen dieven of rovers. Er zullen geen oorlogen zijn, geen ziekten of kwalen; geen honger of gebrek.

Wat een schitterende erfenis.

De hemel op aarde

In een vorige les leerden wij hoe Christus in het millennium zal regeren. Wij ontdekten dat de hele

aarde dan even schitterend als de Hof van Eden zal worden.

Maar hoe zal de aarde eruitzien wanneer het millennium voorbij is en Gods plan van behoud voltooid is — wanneer alle rechtvaardigen de rijke beloften van Gods koninkrijk hebben geërfd en alle onverbeterlijke zondaars tot as zullen zijn verbrand?

1. Zullen er een nieuwe aarde en een nieuwe hemel zijn nadat de oppervlakte van de huidige aarde door vuur is gezuiverd? 2 Petr. 3:12; Openb. 21:1.

2. Wie zullen er op de nieuwe aarde wonen? Openb. 21:24-27. Deze „volken” zullen bestaan uit degenen die tot onsterfelijk leven zijn gewekt. Staan hun namen in het boek des levens? Vers 27.

3. Wat zal de hoofdstad van de nieuwe aarde zijn? Openb. 21:2, 10. Zal het een schitterende, luisterrijke stad zijn met straten van goud? Vers 18, 21. Waar zal deze stad vandaan komen? Vers 2, 10.

COMMENTAAR: Hieruit blijkt heel duidelijk dat christenen niet naar de hemel gaan wanneer zij sterven of wanneer zij worden opgewekt, maar dat juist het „hemelse Jeruzalem” naar de aarde komt!

4. Zal God de Vader dan persoonlijk op aarde komen wonen om het nieuwe Jeruzalem tot de plaats van zijn troon te maken? Openb. 21:3, 22-23; 22:3.

COMMENTAAR: Het nieuwe Jeruzalem zal op deze aarde neerdalen en Gods hoofdkwartier worden. De aarde is bestemd om het centrum van alle activiteit in het universum te worden.

Waarom zou iemand die inzicht heeft in de grote toekomstplannen die God met de aarde heeft en weet dat de Vader zelf zijn hoofdkwartier naar deze aarde wil verplaatsen, nog „naar de hemel” willen gaan?

Na de Bijbel te hebben bestudeerd zoals wij in deze les hebben gedaan, moet het duidelijk zijn dat de hemel niet het „loon” is van hen die behouden zijn. Christenen gaan niet naar de hemel wanneer zij sterven of opgewekt worden. De hemel zal juist naar de aarde komen. De aarde zal het hoofdkwartier worden vanwaaruit de Vader zijn onmetelijke schepping zal besturen.

Zult u op die nieuwe aarde wonen? Zult u deel uitmaken van die schitterende wereld?

Wanneer Jezus Christus terugkeert zal Hij zeggen: „Komt, gij gezegenden mijns Vaders, beërft het Koninkrijk, dat u bereid is” (Matth. 25:34). Moge God u geven „de Geest van wijsheid en van openbaring om Hem recht te kennen: verlichte ogen uws harten, zodat gij weet, welke hoop zijn roeping wekt, hoe rijk de heerlijkheid is zijner erfenis bij de heiligen” (Ef. 1:17-18).